

UCHWAŁA Z DNIA 15 LISTOPADA 2005 R.
SNO 56/05

Przewodniczący: sędzia SN Wiesław Maciak (sprawozdawca).
Sędziowie SN: Irena Gromska-Szuster, Elżbieta Skowrońska-Bocian.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny na posiedzeniu bez udziału Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, z udziałem protokolanta w sprawie sędziego Sądu Okręgowego po rozpoznaniu w dniu 15 listopada 2005 r. w związku z zażaleniem sędziego na uchwałę Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego z dnia 29 sierpnia 2005 r. sygn. (...) w przedmiocie zawieszenia sędziego w czynnościach służbowych i obniżenia wysokości wynagrodzenia

u c h w a l i ł :

u t r z y m a ć w m o c y z a s k a r ż o n ą u c h w a ł ę .

U z a s a d n i e n i e

Postanowieniem z dnia 20 maja 2005 r., sygn. (...), Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Apelacyjnym wszczął postępowanie dyscyplinarne wobec sędziego Sądu Okręgowego, przedstawiając jej zarzut popełnienia czynu stanowiącego uchybienie godności urzędu sędziowskiego polegającego na tym, że:

„w okresie od 2000 r. do września 2003 r. w A. będąc sędzią sprawozdawcą w sprawach gospodarczych: z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej „P.(...)” w A. przeciwko MPEC Sp. z o.o. w A. oraz w sprawie z powództwa Miejskiego Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w A. przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej „P.(...)” w A. pomimo bliskich kontaktów osobistych z Prezesem tej Spółdzielni złożyła oświadczenia, iż nie łączą ją z nim żadne stosunki osobiste, co skutkowało oddaleniem wniosku o wyłączenie jej od rozpoznawania tych spraw, a nadto rozpoznawała inne sprawy gospodarcze, w których stroną była ww. Spółdzielnia, co mogło wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jej bezstronności, jak również udzielała porad prawnych Prezesowi Spółdzielni w toczących się sprawach”.

W związku z prowadzonym w sprawie sędziego Sądu Okręgowego postępowaniem dyscyplinarnym, Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny uchwałą z dnia 29 sierpnia 2005 r., sygn. akt (...), zawiesił sędziego Sądu Okręgowego w czynnościach służbowych oraz obniżył na czas trwania zawieszenia wysokość wynagrodzenia o 30 %.

Zażalenie od tego orzeczenia wniosła sędzia Sądu Okręgowego zarzucając zaskarżonej uchwale:

- I. „sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału przez przyjęcie, że:
 1. obwinioną łączyły z Prezesem Zarządu Spółdzielni Mieszkaniowej „P.(...)” w A. – Zenonem P. bliskie, towarzyskie, oparte na powiązaniach jej męża kontakty,
 2. obwiniona przyznała, że udzielała porad prawnych Prezesowi Spółdzielni „P.(...)” w sprawach toczących się w Wydziale Gospodarczym Sądu Okręgowego z udziałem tej Spółdzielni,
- II. naruszenie przepisów procesowych, a w szczególności art. 169 i 170 k.p.k. w związku z art. 128 u.s.p. przez nie uwzględnienie wniosku dowodowego zgłoszonego na posiedzeniu w dniu 29 sierpnia 2005 r. o dopuszczenie dowodu z akt spraw o sygn. akt V GC 509/01 i V GC 381/00,
- III. naruszenie prawa materialnego, a w szczególności art. 49 Konstytucji i art. 8 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności sporządzonej w dniu 4 listopada 1950 r. w Rzymie (Dz. U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284 ze zm.) przez przyjęcie, że podsłuchy z rozmów telefonicznych stanowią dowód w sprawie”.

W oparciu o przytoczone zarzuty obwiniona wniosła o uwzględnienie zażalenia i zmianę zaskarżonej uchwały przez nie zawieszanie jej w czynnościach służbowych.

W tym stanie sprawy **Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:**

Zażalenie sędziego Sądu Okręgowego nie zasługuje na uwzględnienie.

Przechodząc do zajętego przez Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny stanowiska w rozpoznawanej sprawie, podkreślenia wymaga fakt, iż w postępowaniu w sprawie zawieszenia w czynnościach, sąd dyscyplinarny nie rozstrzyga o zasadności zarzutów sformułowanych we wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, a tylko o zasadności, czy też potrzebie dla dobra tej służby, odsunięcia sędziego od wykonywania obowiązków służbowych w związku ze sformułowanym zarzutem. Sąd dyscyplinarny bada zatem przesłanki przemawiające za zawieszeniem sędziego w czynnościach, do których należą: znaczna szkodliwość dla służby zarzucanego czynu, stopień zawinienia, dobro wymiaru sprawiedliwości, wystarczające uprawdopodobnienie popełnienia przewinienia służbowego.

Także sąd dyscyplinarny drugiej instancji w postępowaniu zażaleniowym nie rozstrzyga o zasadności wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, lecz jedynie o merytorycznej zasadności uchwały o zawieszeniu w czynnościach służbowych i formalnej poprawności jej wydania.

Stanowisko takie Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny prezentował już kilkakrotnie w podejmowanych w omawianej kwestii uchwałach (por. uchwała z

dnia 23 września 2002 r., sygn. SNO 30/02, czy uchwała z dnia 28 kwietnia 2005 r., sygn. akt SNO 12/05.

Sąd Dyscyplinarny pierwszej instancji zaskarżoną uchwałę wydał w związku z zarządzeniem Prezesa Sądu Okręgowego z dnia 5 kwietnia 2005 r., znak: A-021-14/05 wydanym w trybie art. 130 § 1 u.s.p. oraz z urzędu, w trybie art. 129 § 1 u.s.p., bowiem w dniu 20 maja 2005 r. wobec sędziego Sądu Okręgowego zostało wszczęte postępowanie dyscyplinarne. Przesłanką wydania zaskarżonej uchwały było więc wszczęcie przeciwko sędziemu postępowania dyscyplinarnego.

W świetle powyższego kwestionowanie przez obwinioną w złożonym środku odwoławczym podstaw faktycznych wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, czy naruszenia przepisów procesowych przez nieuwzględnienie wniosku dowodowego, nie ma znaczenia dla oceny trafności zaskarżonej uchwały.

Zupełnym zaś nieporozumieniem jest przypisywanie Sądowi Dyscyplinarnemu pierwszej instancji (choć sama obwiniona podkreśla w zażaleniu, że ... „nie zostało to wyartykułowane w uzasadnieniu uchwały”), że zaskarżoną decyzję podjął w oparciu o podsłuchy rozmów telefonicznych, naruszając tym art. 49 Konstytucji RP i art. 8 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności. Kwestie te bowiem mogą mieć ewentualnie znaczenie przy merytorycznym rozpoznawaniu w postępowaniu dyscyplinarnym przez Sąd Dyscyplinarny pierwszej instancji zasadności przedstawionego obwinionej zarzutu.

W ocenie instancji odwoławczej Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny przyjmując w zaskarżonej uchwale jako podstawową przesłankę podjętej decyzji wszczęcie przeciwko sędziemu postępowania dyscyplinarnego, na podstawie wyjaśnień obwinionej, jej oświadczenia z dnia 31 stycznia 2005 r. złożonego Prezesowi Sądu Okręgowego, wyjaśnień złożonych przed Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego Sądu Apelacyjnego z dnia 14 kwietnia 2005 r., a także w oparciu o wykaz spraw prowadzonych przez sędziego Sądu Okręgowego z udziałem Spółdzielni Mieszkaniowej „P.(...)” w A., zasadnie uznał za wystarczające uprawdopodobnienie popełnienia przewinienia służbowego i jego znacznej szkodliwości, z uwagi na negatywny odbiór społeczny zachowania obwinionej, dla służby.

Zasadności zaskarżonej decyzji nie podważa, w ocenie Sądu Najwyższego – Sądu Dyscyplinarnego, także postanowienie Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego z dnia 24 października 2005 r., sygn. akt (...), o zwrocie przedmiotowej sprawy Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego w celu uzupełnienia postępowania dyscyplinarnego, bowiem postępowanie dyscyplinarne w sprawie sędziego Sądu Okręgowego nadal toczy się i nie uległy zmianie przesłanki przyjęte przez Sąd Dyscyplinarny pierwszej instancji przy podejmowaniu decyzji w zaskarżonej uchwale.

Z przytoczonych powodów Sąd Najwyższy zaskarżoną uchwałę utrzymał w mocy.